

SØGER LÆRDOM VED LÆSNING OG VED TRO

NUMMER 5 | 1. MARTS 1929 | 78. AARGANG

MANDEN FRA NAZARETH.

(Tale af *Milton H. Welling* — »Improvement Era«.)

For to Tusinde Aar siden vendte Manden fra Nazareth sig mod sine Spørgere med et Spørgsmaal om sig selv: »Hvad tykkes dig om Kristus? Hvis Søn er han?«

Maa jeg have den Frimodighed at bruge dette som Tekst til de faa Betragtninger, jeg vil gøre her i Dag? Verden har søgt efter en Løsning paa dette Spørgsmaal i snart 20 Aarhundreder. Hvad jeg siger i Dag, vil ikke føje en eneste ny Idé til Menneskets uklare Tanker angaaende dette; men hvad du og jeg føler og tænker om dette i Dag, vil sandelig have Indflydelse paa vort eget Liv og for en stor Del bestemme, hvilket Slags Menneske vi vil være.

Jeg ønsker at sige, at jeg ikke har den allermindste Ret til at nærme mig dette Emne fra et videnskabeligt Standpunkt, men som et hele er Mennesket gerne mere under Indflydelse af, hvad de føler, end af hvad de véd. I Særdeleshed i dette Tilfælde, hvor deres formodede Kundskab ikke kan blive gjort til Genstand for en Laboratoriums-Prøves Resultat.

Min urokkelige Tro er, at ethvert Undervisningssystem, der har paa sit Program at benægte Guddommeligheden af Jesu Kristi Mission, er en Fare for Staten. Jeg er lige glad, hvor vidt Evolutionisterne gaar med at drage Slutninger, naar de vil ophøre med at gøre den anerkendte Frelser til et almindeligt Menneske. Jeg beklager, at vi kommer i Berøring med Studenter, der til Tider er kommen fra vore Skoler, og som højlydt proklamerer deres Vantro. De synes at tænke, at de har opnaaet en virkningsfuld Bekræftelse paa deres Kundskab, hvis de kan angribe Troen paa Gud og Guddommeligheden af Jesu Kristi Mission. Er det for meget at forlange af Mænd og Kvinder i vore Universiteter samme Tolerance i denne Sag, som de udviser i deres ordinære Teorier eller, om de vil, videnskabelige Kendsgerninger.

Tiden forandres. Jeg husker fra mine alt for korte Universitetsdage den stærkt fremhævede »Kendsgerning«, at Atom var en uadskillelig Enhed af Stof. I Dag fortælles der os meget mere om Atomer. Jeg citerer: »Atomet fra mange Elementer er mere indviklet i Bygningsmaade end et Piano. Dets Bygning er i Lighed med vort Solsystem — en Sol i Centrum med Planeter cirklende omkring den. Atomet har dets Kærne med roterende Ledsagere, hvor Distancen mellem hver er at sammenligne med Distancerne mellem Planeterne i vort Solsystem.«

For tredive Aar siden var jeg enfoldig nok til at tro, at jeg efter to Aar i Kemi og Fysik var nogenlunde familiær med Stoffets Sammensætning. I Dag har jeg lige fuldendt Læsningen af »Mystery of Matter« (Stoffets Mysterium). Hvad jeg den Gang ansaa som et Faktum, forkastes og modbevises i Dag.

Hvis Videnskaben ved at se igennem dets Mikroskoper har fuldstændig omforandret dets Opfattelse af det mindste Kvantitet, der kendes, maa det undskyldes mig, hvis jeg betvivler Rigtigheden af denne Videnskab, naar den tilfældig skuer ud i Universet og fornægter Tilværelsen af en Gud og den ube-

smittede Opfattelse af hans Søn, Jesus Kristus. Jeg véd ikke, hvorledes dette nødvendige Mirakel, Menneskets Slægtskabsforhold til Guddommen, blev udført, men denne Uvidenhed i sig selv burde forbyde den hovmodige Paastand, der betvivler Tilværelsen af en Gud.

Sidste Vinter gav jeg et Foredrag over Radio. Der var en Forsamling paa 1500 Studenter nær omkring mig, men 300 engelske Mil borte var en anden Forsamling, der kunde høre hvert eneste Ord, jeg sagde, og hvert eneste Aandedræt, jeg trak. Intet Menneske forstaar Processen, ved hvilken Stemmen bæres gennem Rummet, men vi véd, at den saaledes overføres til afsides Stationer. Hvis min Stemme kan naa mine Venner paa store Afstande ved saa ufuldkomne Midler som Menneskets Opfindelser, skal jeg ikke betvivle de alvorlige og betænkte Ord fra den Mand, der erklærer, at Gud har talt til ham og forkyndt Sandheden af hans Tilværelse.

Jeg sagde, da jeg begyndte, at enhver Oplysningsteori, der fornægter Gud og den guddommelige Mission af Menneskehedens Frelser, er en Fare for Staten. Jeg sagde dette, fordi Verden er gaaet hurtigere fremad under den kristne Religions Indflydelse end under andre Systemer af Filosofi. Græsk Civilisation, der var grundlagt paa Kærlighed til Skønhed, kunde ikke vedvare. Romersk Civilisation var grundlagt paa brutal Magt. Den kunde ikke tilfredsstille Verdens Krav. Civilisation har naaet de mest anseeligste Højder under Indflydelse af Jesus af Nazareths Lærdomme, der kom i Stedet for Loven om Kærlighed og Loven om Magt.

I 1914 udtalte en stor engelsk Statsmand, at han saa »ingen Udvej for den nuværende Krise i vor Civilisation, undtagen der tilfældig skulde opstaa en religiøs Leder med den samme Karakter af Ydmyghed, Værdighed og Højmodighed som Jesus af Nazareth, der kunde lede Nationerne til Fred, Retfærdighed og Broderskab«.

Henry C. Emery, Professor i Økonomi ved Yale Universitet, har sagt: »Vi bliver fortalt af visse Forfattere, at Verden ven-

ter i Spænding og Pine paa en stor social Filosof, der skal bringe til den et nyt Budskab om Frelse. Hvis saa, da er Verden forkert; thi der er intet Budskab, der kan bringe den Fred fra dens mangfoldige Sygdomme undtagen det Budskab, der var hørt for nitten Aarhundreder siden af den mest dybsindige af alle Filosofer, Manden fra Nazareth.«

Jeg tror, disse Udtalelser er sande, og jeg tror ogsaa, at han virkelig var Guds Søn — Verdens Forløser. Hvis der er noget i en saadan Erklæring, som er ret almindelig i vore religiøse Erfaringer, der syntes at stride mod de Slutninger, vi kommer til i vore kemiske og fysiske Laboratorier, saa beder jeg om, at de respektfuldt lægger den til Side uden Fordomme, indtil Tiden kommer, hvor de i Fremtiden vil modtage en herlig Bekræftelse ved en mere fuldkommen Kundskab.

Til Slut citerer jeg en Vurdering af Mesteren af en, der ikke har samme religiøse Standpunkt som jeg:

»Der er en Mand, der var født i en ubetydelig Landsby — en Bondekones Barn. Han opvoksede i en anden ubetydelig Landsby. Han arbejdede paa et Snedkerværksted, indtil han var tredive, og derefter var han en vandrende Prædikant i tre Aar. Han skrev aldrig en Bog. Han havde aldrig noget Embede. Han gik ikke paa Universitet. Han satte aldrig sin Fod indenfor en Storby. Han rejste aldrig to Hundrede Mil væk fra det Sted, han var født. Han udførte aldrig *en* af de Ting, der følger med Berømmelse. Han havde ingen Legitimationer *uden sig selv*. Han havde intet at arbejde med i denne Verden uden den *nøgne Magt af sin guddommelige Manddom*. — Medens han endnu var en ung Mand, vendte den offentlige Mening sig imod ham. Hans Venner forsagede ham. En af dem *fornægtede ham;* en anden *forraadte ham*. Han blev overgivet til *sine* Fjender. Han blev anklaget og bragt for en Farce-Domstol. Han blev naglet til Korset mellem to Røvere. Hans Bødler kastede Lod om det eneste Ejendomsstykke, han havde paa Jorden, medens han døde — og det var hans Kjortel. Da han var død, blev han taget ned og lagt i en laant Grav, der tilhørte en Ven, som havde Med-

lidenhed med ham. — Nitten *lange Aarhundreder* er kommet og gaaet, og i Dag *er han Midtpunktet i den menneskelige Race* og *Lederen i Fremskridtets Rækker.* Jeg er langt indenfor Mærket, naar jeg siger, at *alle Hære,* der har marcheret, og *alle Flaader,* der er bygget, og *alle Parlamenter,* der var sammenkaldt, og *alle Konger,* der har regeret, *tilsammen* ikke har sat deres Præg paa Menneskets Jordeliv saa *fordelagtigt, som denne Mand ene og alene har.«*

SABBATEN.

(*J. M. Sjødahl* i »Juvenile Instructor«.)

Hvis jeg blev spurgt, hvilket der efter min Opfattelse er det største Problem, vor Tid møder, vilde jeg uden at tove sige Sabbaten. Den rigtige Løsningn paa dette Spørgsmaal vilde løse alle andre store Problemer — Hjemmets Hellighed, Kirkegang, Forbud, Arbejdersagen, Fredssagen og andre. Thi ligesom alle Guds Love er indbefattet i det store Bud om Kærlighed til Gud og vore Medmennesker, er ogsaa Overholdelse af Sabbaten det Nav, omkring hvilket vort Slægtskabsforhold til Gud og hverandre revolverer. Hvis Navet brækker, kan Hjulet ikke fungere.

Jeg blev ledet til disse Betragtninger forleden Dag, da jeg læste et Angreb paa vor nationale Hovedstad for Vanhelligelse af Sabbaten. Dette var i en Tale i Pittsburgh af Præsidenten for »National Reform Association« (Selskabet for national Reform). Hvad han sagde, er ulykkeligvis sandt; men mere saa i større Byer end i mindre — og ikke alene i Washington. Vi har nu naaet et Punkt, hvor Søndagen allevegne er den store Dag for al Slags betalte Fornøjelser, og det er kun et Tidsspørgsmaal, hvor andre Forretninger vil ligeledes blive tilladt at gøre Indgreb paa den syvende Dags Hellighed. Lad os møde Kendsgerningerne.

Vi har i dette Land (Amerika) Forretningsmænd nærmest — dette være sagt til Forsvar for dem, der holder Sabbaten

— fra mange Verdensdele, hvor religiøse Idealer er meget lave, der holder deres Forretninger aabne Søndag, Lørdag, Mandag og enhver anden Dag i Ugen og næste hele Natten med. Disse har i Virkeligheden ingen Tid for noget som helst andet. De læser meget lidt. De bryder dem kun lidt om at gaa i Kirke eller til Foredrag eller Koncerter. De tager ingen Del i Arbejdet for Samfundets aandelige Opbyggelse. De dyrker Mammon i en Atmosfære af Tobaksrøg og Alkohol-Dunster. Og denne Surdejg arbejder Dag og Nat og fordærver gradvis hele vort Forretningsliv.

Vi maa ikke undervurdere denne syndefulde Indflydelse. Sabbaten var indstiftet og helliget af Skaberen endog før Faldet som nødvendig for Menneskets aandelige Udvikling. Allerede i Paradiset gjorde Gud Sabbaten til Skillepunktet mellem Mennesket skabt i hans Billede og de lavere Skabninger. Derfor var Sabbatsloven senere indbefattet i de ti Bud. Den var sandktioneret af Herren, der erklærede, at Sabbaten blev til for Mennesket, og den er bleven genoptaget som en Lov i Kirken ved Herren selv i vore Dage, fordi Overholdelsen af Sabbaten er nødvendig for Bevarelsen af Menneskets fysiske, aandelige og mentale Udvikling.

Et Menneske, der ingen Sabbat har, nedsynker snart til et Dyrs Niveau. Jeg læste et Sted om en Dreng, der bad sin Fader om at tage ham med i Zoologisk Have for at se Dyrene. Faderen var en af de Ulykkelige, der ingen Sabbat havde. Han arbejdede hver Dag i Ugen som Mælkekusk. Saa han svarede: »Min Søn, du behøver ikke at gaa i Zoologisk Have for at se Dyr. Se paa mig og saa paa Hestene, der kører min Mælkevogn. Der er meget lidt Forskel paa os.«

Det er, hvad Hel-Uges Arbejde gør for os. Det har en lignende Virkning paa Nationer. »Kom Sabbatens Dag i Hu, at du holder den hellig«, er Naturens Grundlov. Hverken Mennesker eller Nationer kan bryde den, uden Virkningerne er ulyksalige.

DEN DANSKE MISSION.

ANKOMST.

Følgende Ældster ankom til København den 16. Februar: Carl Magnus Nelson, Logan, Utah, Hans Hansen, Tabor, Alberta, Canada, og Merrill L. Gregersen, Basalt, Idaho. Disse Brødre kom til Southampton, England, med S/S »Leviathan«. Paa Rejsen fra Esbjerg hertil maatte de »overnatte« paa Storebælt, grundet paa Isvanskeligheder.

Vi byder dem alle hjertelig velkommen.

BESKIKKELSE.

Carl Magnus Nelson er beskikket til at virke i Københavns Distrikt samt til at være omrejsende Ældste i Missionen.

Hans Hansen og Merrill L. Gregersen er beskikket henholdsvis til Aalborg og Aarhus Distrikter.

FORFLYTTELSE.

Finn Robert Simonsen er forflyttet fra København til Aarhus og Clarence B. Jacobs fra Aarhus til Københavns Distrikt.

Joseph L. Petersen,
Missionspræsident.

KVINDELIG HJÆLPEFORENINGS KONFERENCER.

Da den Kvindelige Hjælpeforenings Stiftelsesdag, den 17. Marts, i Aar falder paa en Søndag, er det bleven besluttet at fejre Dagen ved at afholde Kvindelig Hjælpeforenings Konferencer i alle Grene i den Danske Mission, hvor saadanne Foreninger forefindes.

Konferencen vil omfatte to Møder, Søndag Eftermiddag og Søndag Aften, og vil blive under Ledelse af de stedlige Hjælpeforeningers Præsidentskab. Str. Ida A. Petersen, Præsidentinde over de Kvindelige Hjælpeforeninger i den Danske Mission, har udarbejdet et Program indbefattende adskillige Emner henhørende til Foreningens Arbejde, som vil blive

tilsendt alle Organisationerne. Det anbefales at følge dette Program, og at Søstrene, der arbejder i disse Organisationer, saa vidt muligt udfører disse Numre.

NOTITS.

Begyndende med dette Nummer vil »Stjernen« den første i hver Maaned publicere Lektier for Kredslærerne og ligeledes Lærerinderne for den Kvindelige Hjælpeforening i den Danske Mission, og som skal tjene som Emner, naar de gaar rundt fra Hus til Hus paa deres maanedlige Besøg. Det anbefales, at disse Emner studeres igennem af alle Kirkens Medlemmer, men især af dem, der udfører Lærergerningen, saaledes at de maa være fuldt ud forberedte paa at aflevere et Budskab i de forskellige Hjem, der besøges.

Søndagsskolernes Korlektie og Nadververs vil herefter kun udkomme den 15. i hver Maaned.

»MISSIONÆRNAAL«.

Missionærerne i den Danske Mission har længe næret Ønske om at have et officielt Emblem for denne Mission, der kunde bæres af Missionærerne som et varigt Minde om den Danske Mission. For en Tid siden blev det derfor besluttet at vælge en Naal med Danmarks Vaabenskjold som Mærke og under dette Indskriptionen »Danish Mission«. Naalen er nu færdig, og de fleste af Missionærerne i Missionen har allerede sikret sig en. Den er af 14-Karat Guld og Skjoldet af fint, rødt Emaille og fremstiller et nydeligt lille Emblem.

Naalen faar maaske mere Interesse og Betydning, naar det oplyses, at det danske Vaabenskjold er det samme, som i sin Tid førtes af Dans Stamme af Israels tolv Stammer. Dans Stamme havde som deres Vaabenskjold, ifølge Oplysninger, der gives i fremragende genealogiske Værker, tre Drager, og disse er identisk med de tre Dyr, der findes i Danmarks Vaabenskjold, der saaledes ikke er Løver, som man tror, men

Drager. Dans Stamme skulde jo ogsaa, ifølge Historien, have nedsat sig her i Landet, og derfra skulde vi have faaet Navnet Dan-mark. *Ph. J.*

DISTRIKTSPRÆSIDENTERNES KONFERENCE I KØBENHAVN.

Distriktspræsidenterne i den Danske Mission blev sammenkaldt til en Konference i København, der skulde have taget sin Begyndelse Mandag den 11. Februar, men blev udsat indtil den 13. Februar, da de herskende Trafikvanskeligheder paa Storebælt forsinkede en af Distriktspræsidenternes Ankomst til København to Dage. Det er vistnok første Gang i den Danske Missions Historie, at en Konference af denne Slags er bleven afholdt, og den var sammenkaldt med det Formaal for Øje at udarbejde Planer til Løsning af de forskellige Problemer, der forekommer i Missionsarbejdet, baade med Hensyn til Evangeliets Udbredelse blandt Fremmede og større Nidkærhed blandt Kirkens Medlemmer.

Konferencen (der var under Præsidium og Ledelse af Missionspræsident Joseph L. Petersen) aabnedes Onsdag den 13. Februar og varede ved i 5 Dage, hvorefter en Komité gik i Gang med at forme Resolutioner fra de forskellige Ting, der fremkom gennem Konferencen. Herrens Aand var tilstede i rig Fylde, og den Enighed og gode Forstaaelse, der gjorde sig gældende, efterhaanden som de forskellige Problemer blev gennemgaaet og diskuteret, var et tydeligt Vidnesbyrd til de tilstedeværende, at Herren inspirerer sine betroede Tjenere saaledes, at disse har den samme Forstaaelse og Opfattelse angaaende Guds Riges Opbyggelse paa Jorden.

Spørgsmaalet om, hvorledes Evangeliet bedst kunde udbredes effektivt og systematisk blandt Fremmede, og hvorledes disse bedst kunde naas, blev drøftet i alle dets Detailler, saasom med Hensyn til Skriftuddeling i By og Land, Frilufts-

møder, Husmøder, Besøg hos Fremmede, og hvorledes den Ligegyldigheds Aand, der gør sig gældende, bedst kan overkommes. Større Tro paa Gud og hans Bistand til at hjælpe os i dette ved Bøn og Faste; Udbredelse af mere af vor Kirkes større Litteraturarbejder og særlig Mormons Bog, der skulde placeres i saa mange Hjem som muligt, og Forsøg paa at faa

Fra venstre til højre — siddende: G. Philip Jensen, Ida A. Petersen, Missionspræsident Joseph L. Petersen; staaende: L. Aage Kjolby, Clifton E. Henrichsen, Gunner M. Nielsen.

de større Boghandlere til at forhandle den, samt at faa et Eksemplar i hver eneste Bibliotek og hos enhver Redaktør i Danmark; flere Hus- og Friluftsmøder, hvor Fremmede vilde have en udmærket Anledning til at blive nærmere bekendt med vore Lærdomme; mere Alvor og System i vor Skriftuddeling, hvorved Dele af Landet, der ikke i mange Aar har hørt »Mormonismen«, vilde faa Anledning dertil. Disse er en Del af de Planer, det blev bestemt at sætte i praktisk Udførelse med Hensyn til Udbredelsen af Evangeliet blandt dem, der endnu sidder i Mørke.

Angaaende Kirkens Medlemmer og de »aandelige Døde«, der findes indenfor disses Rækker, blev det bestemt, at særlig det lokale Præstedømme maa paamindes om deres Ansvar og Forpligtelser; de maa holde deres Præstedømme i Ære og sætte et værdigt Eksempel for Kirkens menige Medlemmer. Kirkens Medlemmer maa leve nærmere til Herren og holde hans Bud og Befalinger, saasom ved større Kærlighed og Enighed, Efterlevelse af Visdomsordet, Betaling af Tiende; der maa mere effektivt Arbejde i vore Organisationer, hvor de lokale Brødre og Søstre skulde tage mere aktiv Del i Arbejdets Udførelse; Oprettelse af Spejderkorps, M-Mænd Klasser, Klasser for »Bikubepiger« o. s. v., hvorved Kirkens Ungdom vilde have større Adgang til Udvikling og højne deres Idealer; thi, som det var paapeget, »En uvirksom Hjerne er Djævelens Værksted«; Medlemmernes Forpligtelser til at være behjælpelig med Udbredelsen af Evangeliet blandt Fremmede ved Eksempel og Virksomhed; alle disse Ting blev udførlig drøftet og Planer til Forbedring af de eksisterende Tilstande formet.

Udbyttet af denne Konference var rigt; thi Herrens Inspiration var tilstede, og de Planer, der her blev lagt, vil være til stor Gavn og rig Velsignelse for baade Kirkens Medlemmer og Missionærerne i den Danske Mission.

Tilstede var Missionspræsident Joseph L. Petersen, Str. Ida A. Petersen, Distriktspræsidenterne G. Philip Jensen, København, L. Aage Kjølby, Aarhus (afløst), Clifton E. Henrichsen, Aalborg, Gunnar M. Nielsen, Aarhus. *Ph. J.*

DEN NORSKE MISSION.

FESTLIG SAMMENKOMST.

Fredag den 25. Januar var Præstedømmets Medlemmer i Oslo Gren med Damer indbudt til en festlig Sammenkomst, og ca. 70 havde efterkommet Indbydelsen, da Festen aabne-

des Kl. $7^1/_2$. Baade Lokale og Borde var smukt og festligt smykket. Der aabnedes med Sang og Bøn, hvorefter Fest-Komiteens Formand, Paul Edvardsen, bød alle velkommen og redegjorde for Festens Formaal, der var at bringe de forskellige Grader af Præstedommet nærmere sammen og derved fremme Samarbejdet for Herrens Sag i Oslo Gren. Et udmærket Program blev derefter udført bestaaende af en Duet ved Str. Helga Edvardsen og Mary Jensen; Sang, akkompagneret af Guitar ved Eyolf Arveseth; Oplæsning Henrik P. Porsbøll; Violin-Solo ved Eyolf Arveseth, akkompagneret paa Piano af Mary Jensen. Derefter blev de tilstedeværende budt til Bords, hvor et varmt Maaltid og andre Forfriskninger blev serveret. Ved Bordet talte Missionspræsident Lorenzo W. Anderson og Grensforstander Thorvald Karlsen opmuntrende til Præstedommet, ligeledes talte flere af Brødrene. Festen sluttede ved 11-Tiden, og alle var enige om, at det var en af de hyggeligste Sammenkomster, de havde overværet.

En særlig Tak og Paaskønnelse skyldes Str. Marie og Inga Kristiansen for deres store og udmærkede Arbejde i Køkkenet.

Uden Tvivl har denne Fest, der er den første af sin Slags i Oslo Gren, bragt Brødrene i Præstedømmet i et nærmere og mere intimt Forhold til hverandre, saaledes at Kærlighed og Enighed i større Grad vil gøre sig gældende, og at alle i Forening vil samles om Arbejdet med at rulle Herrens Værk fremad, saa at Oslo Gren maa gøre Fremgang. Maa denne Fest ikke blive den sidste, men følges af andre af lignede Art i Fremtiden.

Oslo, 10. Februar 1929. *Henrik P. Porsbøll.*

DØRVOGTERE.

I det sidst udkomne Nummer af »Improvement Era« findes følgende Notits fra den præsiderende Biskops Kontor:

»Vi ønsker at henlede Biskoppernes Opmærksomhed paa,

hvad der hører under det aaronske Præstedommes Aktiviteter i de forskellige Wards (Grene), og som sørger for regelmæssige Beskikkelser til Udførelsen af deres Pligter og Rapporter over Pligter udført. Paa det nuværende Tidspunkt er vor Opmærksomhed henvendt paa den eksisterende Uorden i vore Modehuse lige før et Mødes Begyndelse.

Medens det er Skik i mange Wards (Grene), at en af de præsiderende staar ved Døren og byder dem velkommen, der kommer ind, saa gøres der praktisk intet for at efterse, om disse er placerede paa passende Steder. Resultatet er, at de Sæder, der er i Bygningens Baggrund, bliver først opfyldte, medens de forreste Sæder er næsten tomme. Vi føler, at denne Tilstand burde være omvendt, og at alle opmuntres til at være mere opmærksom i denne Henseende.

For at faa Folk længere frem, skulde unge Mænd fra det aaronske Præstedomme stationeres ved Døren. Naar den, der staar ved Døren, har budt dem velkommen, der kommer ind, skulde han overlade vedkommende til en af de unge Mænd til at anvise Siddeplads. Dette vilde sætte et Præg af Værdighed over Fremgangsmaaden, og Kirkens Medlemmer vilde uden Tvivl føle det som deres Pligt at tage det Sæde, som disse unge Mænd har anvist dem.

Vi ønsker, at der i vore Modehuse til alle Tider er en Følelse af Fred, Kærlighed og Orden. Paapasselig Opmærksomhed i disse Ting vil ikke alene paaminde de ældre Medlemmer om deres Pligter, men vil udvikle i de unge Mænd, der er kaldet til dette, en Ærbødighedsfølelse og Ønske om at gøre deres til at tilvejebringe en bedre Tilstand.«

---

10 SUNDHEDSREGLER.

Følgende Regler er udgivet af Sundheds-Departementet i Clark og Athens County (Amt), Georgia, i de Forenede Stater:

1. Spis klogeligt; megen Mælk, Grøntsager, Frugt og groft

Kornbrød; lidt Kød og Sukker; undgaa Alkohol og Stimulantser.

2. Tag megen Motion; staa og sid ret.

3. Brug dine Lunger; indaand frisk Luft Dag og Nat; gaa ud i Solskin en Stund paa enhver klar Dag.

4. Vær ren; vask dine Hænder, før du spiser; bad ofte; rens dine Tænder Morgen og Aften.

5. Føl godt; bliv ikke overtræt; Hvile er din bedste Ven; en 30-Minutters Middagssøvn er ikke Dovenskab men fornuftigt.

6. Vær punktlig; bryd ikke dine Engagementer med dig selv til Maaltider, Søvn og Afføringer.

7. Hold din Balance; Hastværk og Spekulationer tjener ikke Mennesket; leg lidt hver eneste Dag.

8. Vær forsigtig; hold dig borte fra en uforsigtig Nyser, Spytter, Hver-Mands Drikkebæger og Hjemmet med en aaben Brønd og W. C.

9. Vær ikke selvklog; naar du er syg, gaa i Seng og hent Doktoren; faa af dem, der punktlig gør dette, dør af Lungebetændelse eller Influenza.

10. Vær sparsommelig; indskyd til en Undersøgelse hos en Doktor og Tandlæge paa din Fødselsdag hvert Aar. Det vil betale Renter.

Mose Lov var det Baand, der holdt Jødefolket sammen i flere Tusinde Aar. Med faa Undtagelser har de haft større Levedygtighed baade individuelt og som et Hele end de Folk, de levede blandt. Grunden, hvorfor de var i Besiddelse af denne Levedygtighed, var for en stor Del, om end ikke den største Del, at de havde den mosaiske Lov, og at de for det meste overholdt den.

Vort Liv vil fyldes med godt saa snart, vi kun tror godt om andre.

Dorothy C. Retsloff.

ET BEVIS FOR MORMONS BOG.

(»Millenial Star«.)

Mormons Bog beretter, at Cement blev brugt i gamle Dage til Bygningnsarbejde (Helaman 3: 7—11). Dem, der er Modstandere af Bogen, paastaar, at Cement var ikke kendt af de tidligere Indbyggere i Amerika. I senere Aar har Ekspeditioner til Mexico, Central og Syd Amerika fundet Ruiner delvis eller helt af Cement. Denne Cement har holdt sig fuldkommen og beviser, at Cement var kendt og brugt i de Dage, som Bogen fortæller om. Følgende er fra Bulletin Nr. 145, Bureau for Plante-Industri, Washington, D. C., 1909, Side 14:

»At Dyr, der lever i Muldjorden skulde endnu leve paa de med Ruiner bedækkede Hojder, kan næppe betragtes som muligt, da Pyramider og andre Bygninger, der dækker baade Tinder og store Arealer af de vældige terrasseformede Sider, syntes at have været beklædt over det hele med Cement.«

EMNER FOR MARTS 1929.

KREDSLÆRER.

AKTIVITET INDENFOR KIRKEN.

II. Trosartikel. »Vi tror, at alle Mennesker kunne blive frelste ved at adlyde Evangeliets Love og Ordinancer.«

Aktivitet er en Livsbetingelse. 1. En Arm i Bind. 2. Athleten, der ikke træner. 3. Rindende og stillestaaende Vand. 4. Andre Eksempler.

Skriften lærer Aktivitet. Matt. 7: 21—29; Jakob 2: 14—24; Joh. 7: 17; 2: 17; 21: 15—17.

Misbrugt Aktivitet. 1. Korihor (Morm. Bog, Alma 30. Kap.). 2. Antikristen Sherem (Morm. Bog, Jakob 7. Kap.). 3. Andre Eksempler.

Anledning for Aktivitet i Kirken. Præstedømmet; Kredslærer;

Missionærarbejde hjemme og ude; samle Slægtregistre; Kirkens Organisationer.

KVINDELIG HJÆLPEFORENING.

SABBATSDAGEN.

»Og paa det, at du mere fuldkommeligen maa kunne holde dig ubesmittet af Verden, skal du gaa til Bedehuset og ofre dine Sakramenter paa min hellige Dag.« (Pag. Bog. 59: 9).

En Befaling fra Gud. II. Mose 20: 8—11; V. Mose 5: 12—15; Pag. Bog 59: 9—14.

Mening og Hensigt. 1. Andagts- og Hviledag. 2. En Dag, hvor vi dyrker Gud og fornyer vore Pagter ved Deltagelse i Nadveren. 3. For aandelig og fysisk Opbyggelse. 4. At samles med Trosfæller. 5. En Dag for Faste og Bøn.

Formaal. Ved Overholdelse af Sabbaten opnaas timelige og aandelige Velsignelser. Indre Tilfredshed og Velfærd. Vi behøver aandelig Vækst og Udvikling. Overhold derfor Sabbaten.

»Der har aldrig endnu været en virkelig stor Mand, som ikke samtidig var virkelig moralsk.« *Benjamin Franklin.*

INDHOLD:

SKANDINAVIENS STJERNE, Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Helliges Organ i Danmark og Norge, udkommer den 1. og 15. i hver Maaned og koster 6 Kroner pr. Aar eller 25 Øre pr. Nummer. Til Salg paa alle Missionens Kontorer.

Udgivet og forlagt af JOSEPH L. PETERSEN, Korsgade 11, Kbhvn. N.

Trykt hos F. E. Bording.